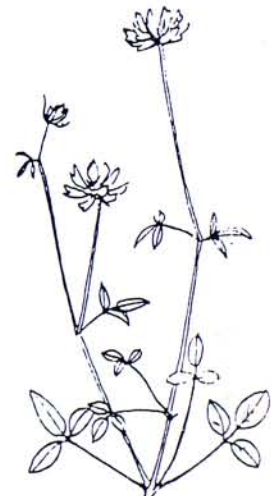
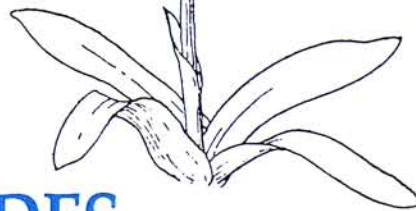
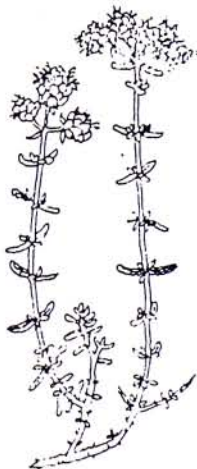
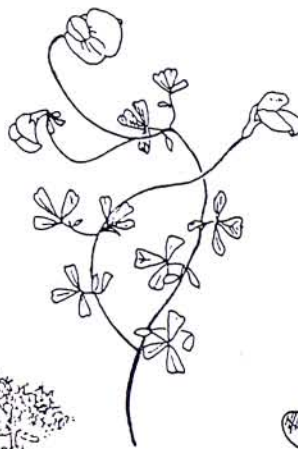
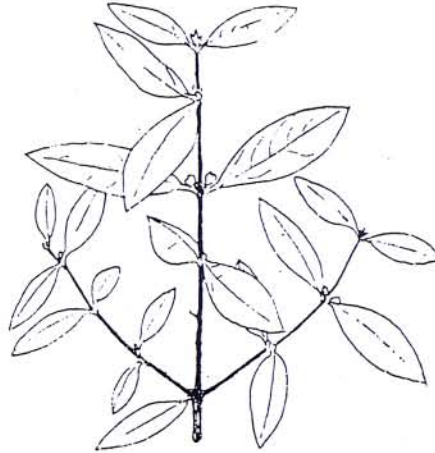
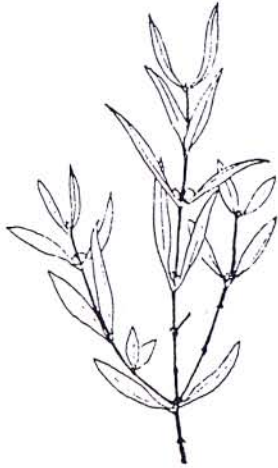


ES MOLÍ NOU



VILAFRANCA, ABRIL 1992 - NÚMERO 65



PLANTES PROTEGIDES

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca



Coordinen:
Margalida Bauçà
Cati Rosselló
Bàrbara Sansó

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Miquel Capellà
Jaume Sansó
Pere Fons
Col·legi Públic
Pere Garí
Brosio, Ambrosio
Bernat Estrany
Gabriel Gelabert
Televisió Vilafranca
Damià Agustí
Miquel Barceló



Impresa a: Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1. Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expresen l'opinió
dels seus autors**

Flora

PLANTES PROTEGIDES

Fins ara no existia res que ens impedís de dur-nos un brot de qualsevol cosa a ca nostra quan sortíem per foravila.

Ara la Conselleria d'Agricultura, ha creat un catàleg balear d'espècies vegetals amenaçades, pel que haurem de fixar-nos bé amb allò que collim.

I un pot dir: «És que no ens deixaran fer res», però no. No podem remugar perquè en tenim la culpa nosaltres d'arribar a aquests extrems, tant sigui amb el foc per guanyar terreny per a la pastura, o per interessos econòmics.

Aquest decret estableix tres categories segons l'amenaça que recau damunt la planta:

1. Vegetals sensibles a l'alteració de l'hàbitat. Que són aquells que el seu ecosistema està amenaçat o limitat. S'hi troben les limoniums, el molinet i la farigola.

2. Espècies vulnerables, o en perill d'extinció, si no es controlen els factors adversos a elles. Són l'aspèrula, les lleteres, la orchis palustris, la fonollassa borda i la saxifraga corsica.

3. Les espècies catalogades d'interès especial. Són les que no estan dins les categories d'abans i mereixen una atenció particular en funció del seu valor científic, ecològic o cultural.

Hi ha dos grups:

A) Linària, Ginesta d'Eivissa, la palònia, el pi campaner, la primavera blanca, el teix, la farigola de penya, la oleta, el lliri de mar, el boix, el garballó, la didalera, l'arbre de visc, l'herba blanca, l'alis, el tamarell i totes les orquidees.

B) Murta, aladern, camamilla, marfull, coixinet i exorba rates negre. Poden ésser recoletades lliurement, si no es fa de manera massiva. S'excloueix el garballó per ús artesanal si no es mata la planta.

Catalina Rosselló

Carles Costa, reelegit President de Premsa Forana



Votació de l'Assemblea

Maria Galmés, «Flor de Card», 31 vots.
 Nofre Arbona, «Bona Pau», 22 vots.
 Jaume Taberner, «Ariany», 22 vots.
 Miquel Adrover, «Ressó», 20 vots.
 Biel Gelabert, «Es Molí Nou», 20 vots.
 Biel Company, «Mel i Sucre», 18 vots.
 Carles Costa, «Damunt, Damunt», 18 vots.

Votació de la Junta

Carles Costa (President)
 Biel Company (Vice-president)
 Nofre Arbona (Secretari)
 Maria Galmés (Tesorera)
 Miquel Adrover (Vocal)
 Biel Gelabert (Vocal)
 Jaume Taberner (Vocal)

Carles Costa, de la revista «Damunt, Damunt» de Sant Joan, fou reelegit president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca (APFM) en el transcurs de l'assemblea extraordinària que tingué lloc el passat 7 d'Abril a Sant Joan a la recent estrenada seu de l'associació. De les 48 publicacions afiliades a la APFM, 32 tingueren representació a l'assemblea, superant així la participació de les eleccions de 1990 amb 27 revistes.

En la convocatòria d'aquest any s'estrenava el sistema d'elecció de president en dues rondes. En la primera, les 32 publicacions representades elegiren a set membres per a formar la junta directiva. En total foren vuit els candidats presentats, pel que la votació havia de decidir que es

quedava fora per a la segona volta. Cada publicació podia votar d'un a set candidats. A l'escrutini, Maria Galmés de «Flor de Card» de Sant Llorenç conseguí 31 vots dels 32 possibles, seguit de Nofre Arbona de «Bona Pau» de Montuïri i Jaume Taberner de «Ariany» amb 22 vots cada un. A continuació, Miquel Adrover de «Ressó» de Campos i Biel Gelabert de «Es Molí Nou» empataren a 20 vots. Biel Company de «Mel i Sucre» de Sant Joan i Carles Costa de «Damunt, Damunt» també d'aquesta població igualaren a 18 vots. Gaspar Sabater de «Dijous» d'Inca amb 17 vots quedà exclòit al figurar com a candidat menys votat.

A la segona volta, el set membres de la junta directiva, havien d'elegir

al nou president. Curiosament, Carles Costa, el membre de la junta amb menys vots entre l'assemblea, fou anomenat president de forma unànim per la junta, els quals havien optat per l'autoesclusió per a ocupar càrrec, alegant varis motius per la seva renúncia.

Costa, a pesar de vot de càstig pel seu anterior mandat, acceptà ocupar la presidència de la APFM per els dos pròxims anys. La vicepresidència fou per a Miquel Company de «Mel i Sucre» qui havia empatat a vots amb Carles Costa. Maria Galmés quedà com a tesorera i Nofre Arbona com a secretari, ocupant les vocalies els representants de «Ressó», «Es Molí Nou» i «Ariany».



(Redacció).- El passat 4 d'abril va esser inaugurada a Sant Joan la nova seu de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca. En total s'hauran invertit 11 milions de pesetes en aquest nou casal. Per pagar part de totes aquestes despeses les revistes associades tingueren que renunciar a cobrar un 50 per cent de la subvenció del Consell Insular de Mallorca corresponent a 1991. La parafernàlia de polítics el dia de la inauguració contrasta amb les raquítiques subvencions que tant el Govern Balear com el CIM han donat per fer possible la seu. Tot dir que l'As-

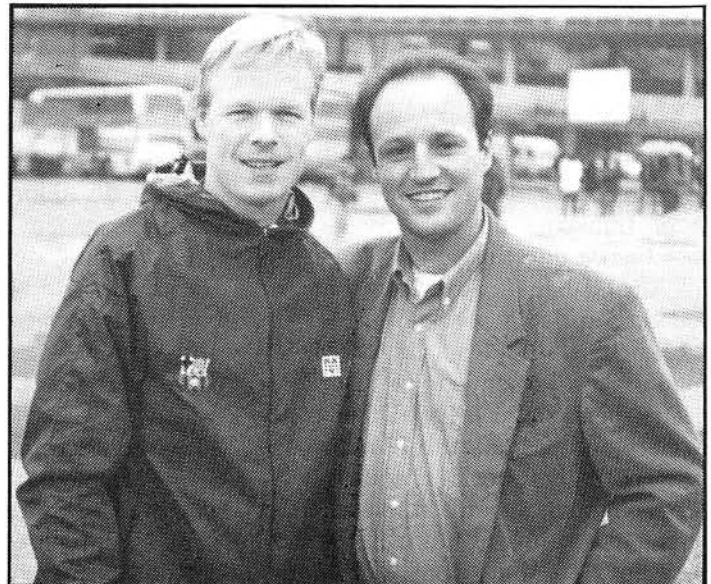
sociació de la Premsa Forana de Mallorca reuneix a 48 revistes de tota l'illa, el suport de les institucions ha estat i és fins ara com una autèntica llimosna. Si la seu s'hagués presentat a Cañellas com un projecte de residència per a la Tercera Edat, segurament el Govern se n'hagués fet càrrec dels 11 milions que ha costat el casal. Així i tot cal reconèixer els esforços de la directiva encapçalada per Carles Costa, de Sant Joan, per aconseguir aquesta vella aspiració de totes les revistes de Premsa Forana.

Foto: Ramon

MUNICIPI



Fa ja uns dos mesos aquests joves que veis a la foto es varen desplaçar a Barcelona per precenciar el partit Barça contra el Dinamo de Kiev. Aquests joves que es varen desplaçar allà en un dit i fet són: en Pep Julià, en Sebastià Nigorra, n' Andreu Pujol i en Mateu Català.



En aquesta altra foto podem veure el goleador del Vilafranca en Pere Lull devora en Ronald Koeman. Li devia dir, en Koeman com desfer-se'n dels defenses per poder fer els gols més fàcilment.

José Barranquero Claro

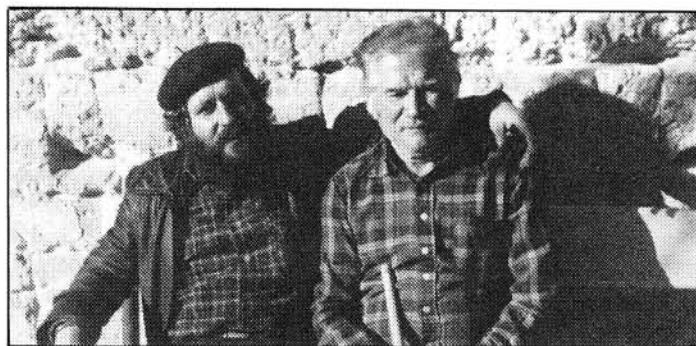
Ha mort l'amic que anomenàvem Don José o el senyor José.

Havia vingut de Màlaga en motiu del servei militar i s'hi va quedar per sempre.

De jove va estar llogat a possessions de la Serra de Tramuntana, més tard perdé el tren dels assalariats i visqué a la seva manera i aire fins als 68 anys.

Llargues temporades va estar a la rectoria de Vilafranca i ajudà a l'obreta del jardí de l'església.

A la Vila s'hi sentia bé. A la bona Vilafranca hi tenia un grapat d'amics amb qui confiava. Ell sabia que podia visitar aquestes



famílies i trobava taula posada i cent duros o mil pessetes per poder seguir caminant. La senzillesa, la noblesa, el bon cor, i la generositat dels vilafranquers feien possible que Don José pogués viure i sentís amistat, calor i paternitat humana-divina. A l'hospital, Don José, era vi-

sitat pels amics de la Vila.

Al final, aquest grup de germans, com Josep d'Arimatea, donaren digne sepultura a les despulles d'un home lliure, d'un caminant, d'un senyor respectuós, d'aquell que estimava els nins, els ocells, la muntanya i la mar, d'a-

quell que mai va fer mal a ningú i sempre volgué ésser ell el perjudicat.

Que descansi en pau aquest autèntic disfress de Déu, que, d'església en església, de porta en porta, de cor en cor, despertava les consciències adormides i posava en evidència l'egoisme i la falsetat humana.

Don José, perdonau les ofenses que us causarem en vida terrenal, i, com el llatze de l'Evangelí, des del si d'Ahaham, ajudau-nos a canviar el cor de pedra i les estructures recirtes amb un cor de carn i lleis humanes.

Pere Fons

Un poble que perd la por, recobra la llibertat

Amb aquesta proclama anuncia Angel Colom l'encoratgedora victòria de l'independentisme a Catalunya-Principat. Més de 200.000 vots conscients, actius, ferrenys i creixent, avalaven les seves emocionades agullonadores paraules: HEM PERDUT LA POR!!!

Els independentistes, els qui creim amb la sobirania dels pobles, els qui lluitam pels drets de les persones i les nacions, els qui adoram les llibertats dels pobles i dels països, els qui estimam la terra sobre totes les coses, els qui tenim una sola llengua i un sol pare, els qui miram el futur cara alta, els qui volem les mans desfermades per poder donar-les lliurement als qui més les necessitin, els qui sabem que la solidaritat, si no és voluntària, no és més que un vil robatori legal, els qui tastam el coratge de proclamar la utopia, els independentistes catalans, HEM PERDUT LA POR!!!

HEM PERDUT LA POR a dir les coses tal com són.

A escandalitzar els covards i freds

de cor.

A denunciar els traïdors. Tots els qui venen la mare per un glop de poder i um pam de triunfalisme.

Hem perdut la por al passat, amb totes les seves bubotes i amb totes les seves voreres plenes d'ombres assassines.

Hem perdut la por al present, a aquest camí sembrat de reclaus, incomprensions i mals averanys.

Hem perdut la por a la mala llet sèrbia que cova dins la sang de tots els espanyols.

Hem perdut la por al futur que es presenta massell d'aventures i bons auguris.

Hem perdut la por a dir que els forasters són els qui senten i ens tracten com espanyols i germans nostros són tots els qui respecten i estimen la nostra llengua, la nostra terra, la nostra història, el nostre tarannà i la nostra pàtria.

Hem perdut la por a la HISTORIA. Així, en majúscules, a aquesta història que és com un vent que neix de

l'entrany dels déus de fang i que mou el molí dels homes nets, dels terròls que adoren la veritat.

Hem perdut la por a repetir, com el pare nostre de cada dia, la proclama del nostre ésser:

Som català. Català.
Català de pare i mare,
de llengua, costums i transc.
Català de terra i pàtria.
Independència. Llibertat.
Llibertat tot d'una! Ara!
Alcem la Nació més gran
de Terres mediterrànies.
Deixau que ho diguin plorant
amb el goix a cada llàgrima:
Jo moriré català
de Mallorca alliberada.
Mon cos tastarà repòs
al cor de la meva Pàtria.
Eixa Catalunya Gran
que port gravada als llinatges.

Jaume Santandre Maria,
primavera 92



La legalització de l'edifici queda en mans de l'Ajuntament

La Comissió Insular d'Urbanisme no dóna l'interès social a la Residència

(Redacció).- La Comissió Insular d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca ha denegat l'interès social a la residència de Vilafranca, ja que aquesta es troba construïda meitat en terrenys urbans i l'altre meitat en terrenys rústics, segons informava «Diario de Mallorca» en la seva edició del 24 d'abril.

La legalització de l'edifici passarà per una modificació de les normes subsidiàries per part de l'Ajuntament, segons la Comissió Insular d'Urbanisme. Com es recordarà l'edifici de la residència va començar-se sense projecte, ni llicència d'obres amb el vist i plau del govern municipal del PP, que va consentir la in-

fracció i que a la llarga la situació esdevingués en un escàndol a tota Mallorca. De fet la conselleria de Sanitat, a través de Domingo Llull, va reconèixer a un mitjà de comunicació regional que la conselleria havia donat un muntant d'uns 19 milions de pessetes per pagar part de les obres sense saber si tenien o no permís.

La residència, des que el PP va abandonar l'Ajuntament, ha mantingut un enfrontament constant amb l'equip del PSM, per haver descobert el bullit i aturar les obres que estava a punt d'arribar a la darrera fase. Per afegitó, la junta directiva,

ha començat a expulsar els socis crítics i ha creat un clima de crispació entre els socis que desitjarien un canvi d'actitud de la directiva, assessorada per l'exbatlle Bernat Garí, precisament la persona que ha portat, amb altres, a l'Associació de la Tercera Edat a la situació de bloqueig que es viu degut a la il·legalitat de l'edifici.

L'Ajuntament haurà de decidir-se, per tant, per mantenir l'actual situació de no avançar la modificació de les normes subsidiàries o per accelerar el canvi i establir una sola qualificació pels terrenys en els que s'ha edificat la polèmica residència.

Tià Ferreret i Toni Caragol firmaren l'expulsió

La Directiva de la Residència expulsa al pare del Regidor de Sanitat

Miquel Barceló Gayà, pare del Regidor de Sanitat de l'Ajuntament, Tomeu Barceló, ha estat expulsat de la Residència, després d'una decisió de la junta directiva de dia 3 d'abril i que va esser firmada pel president Tià Ferreret i els secretari Toni Caragol. Miquel Barceló i Tià Ferreret mantingueren fa setmanes una discussió ja que a la pizarra de la Residència el president havia fet posar un cartell en el que es tractava de mentider al regidor de Sanitat Tomeu Barceló.

Tomeu Barceló explicà a un ple de l'Ajuntament que la Mancomunitat havia demanat a l'Associació que el menjador fos social i no només privat, proposta que no interessà a l'associació. La directiva va fer mentider al regidor de Sanitat.

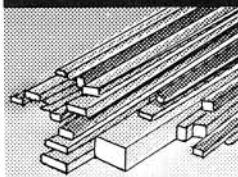
D'aquestes gestions fetes en aquest sentit i amb el mateix resultat, se'n feia ressó Diari de Mallorca, en base a unes declaracions de la coordinadora de serveis socials de la Mancomunitat del Pla. La directiva posà un cartell en el que es limitava a fer mentider al regidor de Sanitat. Dies després el pare del regidor Tomeu Barceló demanà que fos retirat el caixó d'anuncis que tenia l'associació a un lateral de «Sa Nostra» en el carrer Frai Lluís al considerar que entre els 48 cms. que hi ha d'acera i el caixó que estava exposat sense cap permís, els peatons no podien anar per damunt l'acera. Finalment, el caixó va haver de ser retirat. La junta directiva com a represalia va acordar que Miquel Barceló Gayà fos expulsat.

Després d'aquesta postura de la directiva, un grup de socis podrien donar-se de baixa de l'Associació, al considerar escandalosa l'actuació de la directiva, encapçalada per Tià Ferreret i Toni Caragol. Tomeu Barceló, en el darrer Bolletí de l'Ajuntament,

feia una crida al diàleg per trobar una sortida a la situació d'il·legalitat en què està l'edifici de la residència. El seu escrit ha estat penjat a una pizarra a la Residència en to de befa,

tal vegada en un nou intent de trencar el camí d'enteniment que havia dissenyat el regidor de Sanitat, responsable de les relacions amb la tercera edat.

Ahora en Manacor BRICOLAR HIPERMADERA

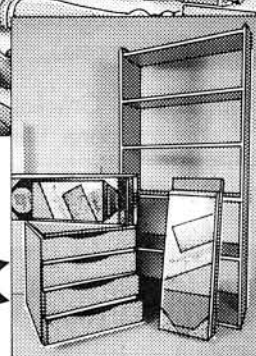
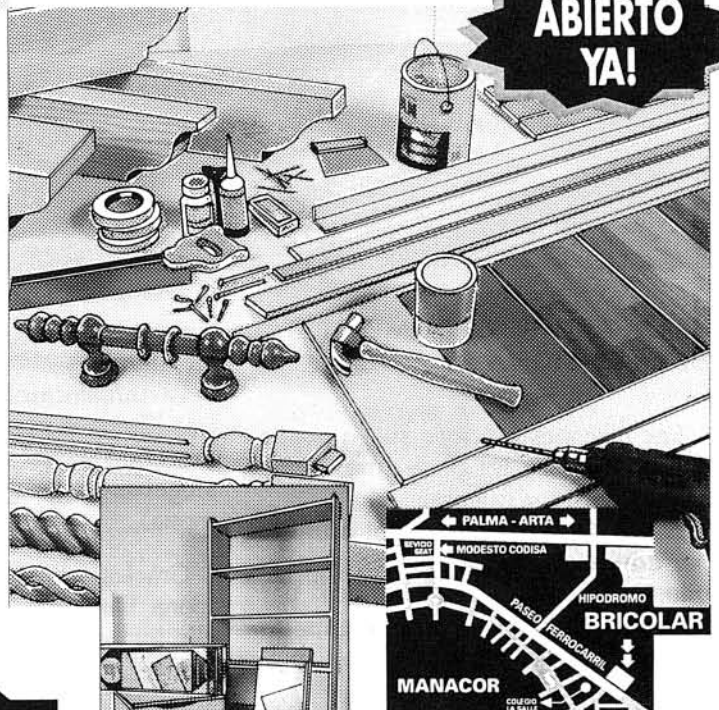


Una gran exposició dedicada exclusivamente al bricolaje en madera para el hogar, donde encontrarás todo lo necesario para montártelo de maravilla, económico y super fácil.

- Kits para montar muebles, estanterías, repisas, etc.
- Palos para cortinas.
 - Persianas mallorquinas.
 - TapaJuntas.
 - Peldaños.
 - Balústres
 - Zócalos.
- Vigas para techos.
- Cantoneras.
- Listones
- Paneles para forrar paredes.
- Madera para forrar columnas.
- Tarimas flotantes y parquet.
- Taburetes.
 - Mesas.
 - Puertas.
- Herramientas.

Clarve

Y todas las existencias del mercado en material de bricolaje de madera.

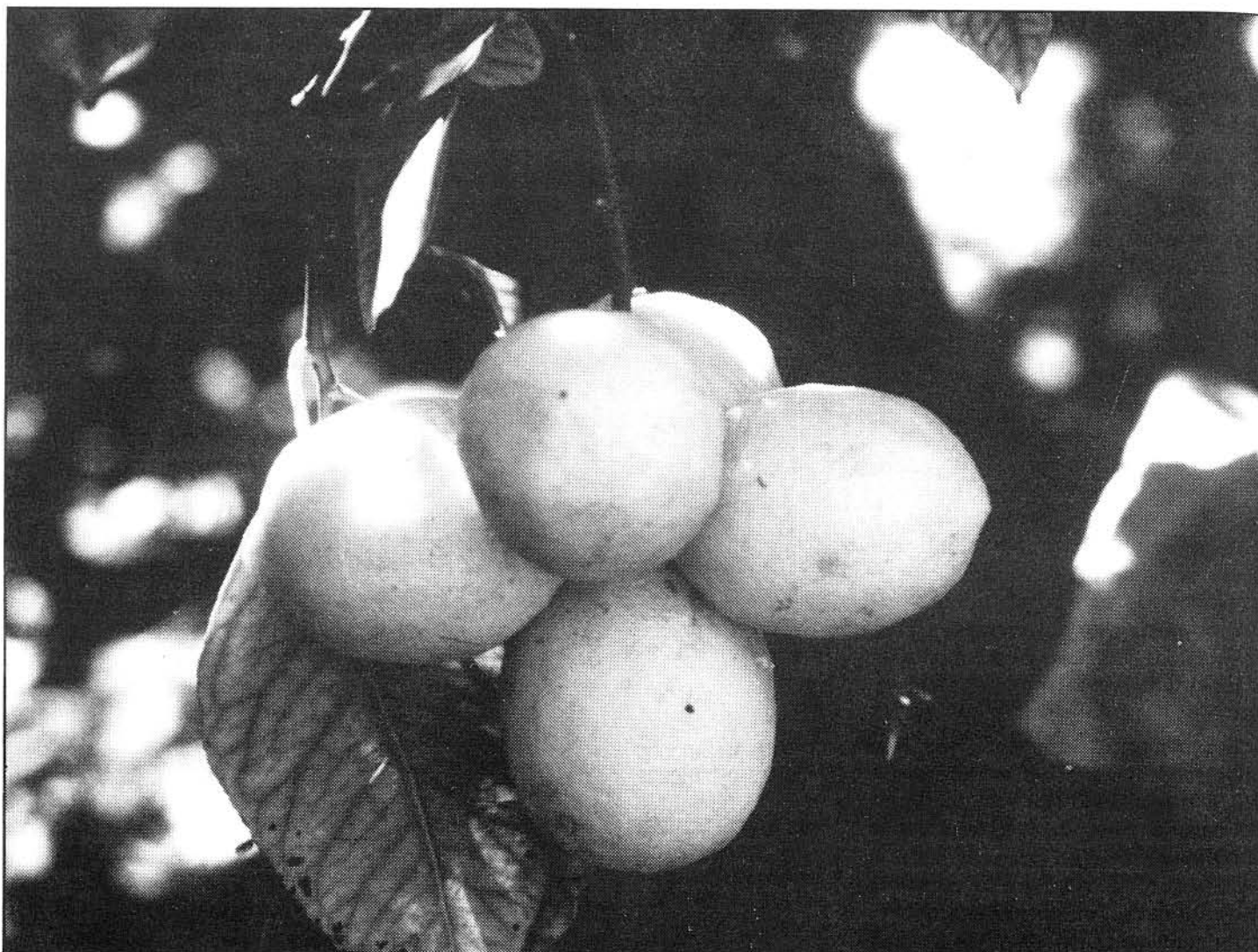


BRICOLAR
HIPERMADERA
Hay que tener madera para ser un manitas
HORARIO:
De 9 a 13 hrs. - 15 a 20 hrs.
Sabados de 9 a 13 hrs.

Tenemos practicamente de todo lo que necesitas.
Ven a BRICOLAR y lo comprobarás.

PASEO FERROCARRIL S/N FRENTE COLEGIO LA SALLE • TEL. 551250 • MANACOR

Fruites: La llimona (III)



USANCES I TRUCS DOMÈSTICS DE LA LLIMONA

Les llimones fan més suc si abans de sucар-les, se les posa durant cinc minuts en aigua calenta.

El suc de la llimona es pot utilitzar per desinfectar aigües per beure sospitoses (el suc d'una llimona per litre d'aigua), així com aliments de frescor dubtosa (sobretot carns i peixos).

Per preparar quallada («cuajada») de llet amb suc de llimona es fa de la següent manera:

Es tira el suc d'una llimona, gota a gota, dintre de mig litre de llet, removent amb una cullera. I està feta quan la llet torna un poc granulosa.

Aquest producte obtingut és molt ric en vitamines.

La infusió amb la pell de dues o tres llimones per litre d'aigua és una excel·lent beguda (sobretot sí se l'hi afegeixen unes gotes de suc de llimona).

Gràcies a l'àcid cítric el suc de llimona blanqueja el capell de palla i elimina les taques de fruita, sang i òxid.

La popa d'una llimona tallada per la meitat neteja els objectes de plom i coure, també les mans tacades de fruita.

El suc de la llimona afegit a l'aigua d'aclarir a les robes de seda, mantes i teixits, els dona el cruixit de

nous i els renova els colors.

El suc de la llimona emprat en la darrera aigua que ens banyam els cabells, els posa suaus.

El suc de la llimona en aigua tèbia és un òptim dentífric i és també una loció bona per la pell, que la manté fresca i la fa, al mateix temps, resistent i suau.

Per espantar o arruixar les arnes, posar dins l'armari o calaixos les clovelles seques de llimona dins saquets. Per allunyar les formigues posar llimones podrides.

Per netejar el lavabo, fregar amb una barreja de mitja tassa de suc de llimona amb una bona grapada de sal.

Tomeu Català Mut

Convendria millorar

Senyor Bisbe i director
de l'església de Mallorca,
li vull dir lo que m'importa
de la casa del Senyor.

L'església ha canviat
molt més que s'agricultura,
causa tanta beneitura
duu es camí embuiat.

Si l'església és dels creients
mos quedarà quasi buida,
qualque capellà descuida
i predica massa temps.

Creients vertaders creients
si se pogués analitzar,
pocs alçarien sa mà
per dir en fe i contents.

Lo d'un temps era un abús
confessar i predicar,
missa avui, missa demà
ara ni ells van segurs.

A s'hora de replegar
l'església és comunitat,
voleu cosir i tallar
així és un disbarat.

Sou un poquet dictadors
tothom s'ha desenganat,
molts heu acaramullat
heu fet vida de senyors.

No és vida de Jesús
tota aquesta estufera,
això no és fe vertadera
de luxe heu fet abús.

Vosaltres ho heu espatllat
i no ho sabreu arreglar,
tot vos ho han de donar
vos haguessiu arromengat.

Si sa casa és massa gran
cercau una solució,
seguir així és una brutor
de fe ni per on hi van.

Jo no vos ajudaré
mentre seguigueu així,
em puc atrevir a dir
que molt m'agrada fer bé.

Té llocs més necessaris
es governa on gastar,
que ja basta de mamar
i de fer aquests comentaris.

Era un temps con una febre
tot per Déu i tot pecat,
qui diu que s'ha molestat
tiri sa primera pedra.

Jo encara no tenc xalet
ben arreglat i amb catifes,
es qui han cobrat per dir misses
pens que ho tenen robat.

Han cobrat es seu jornal
que els tenen destinat,
i crec que no han pagat
a seguritat social.

No podeu i heu cobrat
quasi tots moltes vegades,
i dient «no» de bades
mos donen sa voluntat.

Aquests no demanau perdó
de moltes grosses putades,
es més vells les duim gravades
això no pot quedar a un racó.

Això és enganar sa gent
no és vertadera fe,
falta «arromangar-se»
i feina com es més valent.

Fe i feina per l'esglési
i posau-hi els vostres béns,
com a vertaders creients
que Déu i tothom ho vegi.

No haureu de demanar ajuda
si amb fe ho feis així,
es feels faran camí
amb una fe més creguda.

Una església tan garrida
i tanta gent sense majar,
crec que Déu no deu pensar
que ja doni una investida.

Es qui diu sa veritat
sempre toca fer un bé,
ses necessitats primer
en que perdi s'amistat.

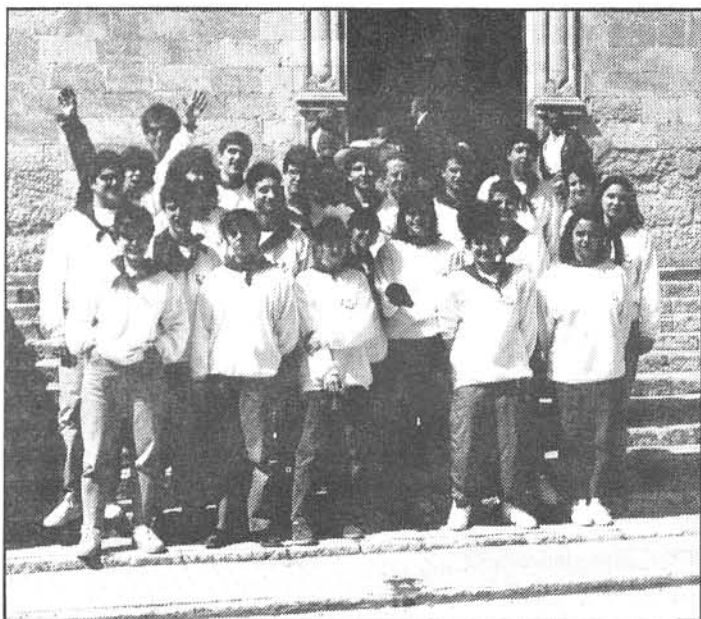
Gent que ha menester escola
per agafar bon camí,
és necessari ajudar-hi
d'ensenyança més bona.

Es valor que té l'esglési
que no és aprofitat,
que s'en vagi destinat
en es qui més ho meresqui.

Així és es meu pensar
que no hem vist bona història
s'ha fet qualque bon negoci
a prop i en es Vaticà.

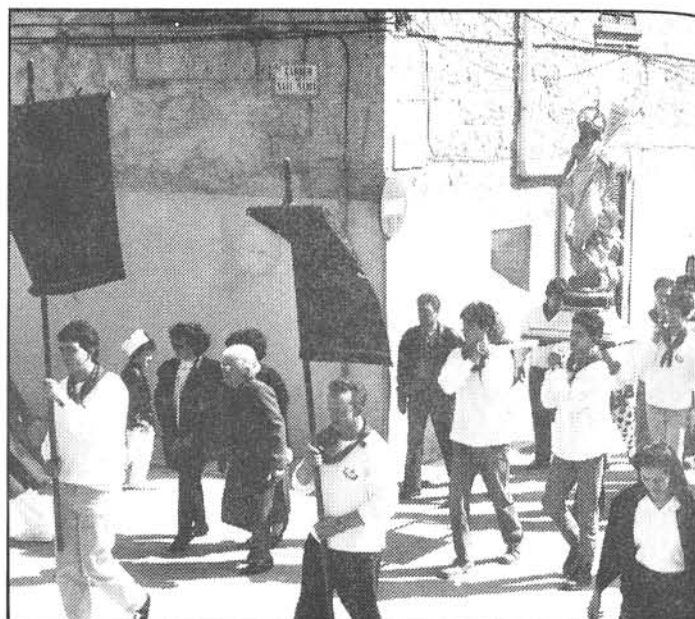
Aquestes tristes poesies
qualcú les criticarà,
el Papa antes des que hi ha
mort abans de trenta dies.

Va morir o qui el va matar,
es perquè el callau
atrevir-se a xerrar de pau
amb el nom de capellà.



Els reconeixeu tots aquests? Què, ja sabeu qui són? Individualment potser no els conegueu, però per les robes, segur que ja veis que es tracta dels quints i quintes d'enguany.

Que es van voler fer una foto tots plegats per tenir un bon record d'aquest anys que només es presenta una vegada en tota la vida.



És tradicional que l'any dels quints, aquests facin tota una sèrie d'activitats i festes, però la més coneguda i celebrada (per antiga) és anar a «cantar panades» el dia de Pasqua. Des de fa uns anys també s'ha fet tradició veure els quints i les quintes portant les imatges de Jesús i Maria en la celebració de «l'Encontre». Aquí els podeu veure de tornada a l'Església.

L'escola d'adults de Vilafranca viatjà a Barcelona

Dia 27 de març, a les 9'30 del vespre, un grup de 47 persones, la majoria alumnes de l'Escola d'Adults, empengueren un viatge cap a Barcelona. Anada i tornada amb vaixell.

Cap a les 10'30 del matí del dissabte, dia 28 arribarem al port de Barcelona. Un dia ben ple de visites a diferents indrets ens esperava.

Agafarem carretera cap a Torrelles de Llobregat, on visitarem CATALUNYA EN MINIATURA, el parc temàtic declarat d'interès turístic nacional més gran del món (60.000 m²), dels 170 monuments en miniatura, cal destacar les obres més representatives del genial arquitecte Antoni Gaudí.

Després, altra vegada cap a Barcelona, per visitar el camp del Barça.

I del Camp Nou cap als jardins del

Parc Güell, on dinarem.

El Parc Güell, projectat i realitzat per Antoni Gaudí, inclou un conjunt de construccions i hi destaca la magistral plaça sostinguda per columnes dòriques, completada amb una gran barana serpentejant que té funció de banc.

Reposades les forces, empenguerem camí cap al Museu de la Ciència, on els més petits (i els més grans) poguerem observar gran diversitat de fenòmens físics i realitzar tota casta d'experiments.

I del Museu de la Ciència cap a Montjuic, on visitarem les instal·lacions olímpiques.

Ja es feia tard, era hora de partir altra volta cap a Barcelona, ens allotjarem a un hotel de la Plaça de Catalunya.

El diumenge dematí, dia 30, era lliure. Uns aprofitaren per visitar el parc zoològic, uns altres cap el Tibidabo, uns altres dedicaren el matí a passejar pel Passeig de Gràcia, Plaça de Catalunya, les Rambles, el Museu de la Música.

Al capvespre, ens retrobarem a la plaça de Sant Jaume, per visitar el Palau de la Generalitat, la Catedral i el barri gòtic.

I no podiem acabar, sense visitar la Sagrada Família, el metro ens portà davant el temple. Aquesta obra, encara inacabada, és la màxima creació de l'arquitecte Gaudí.

Eren les 9'30 de la nit quan pujarem al vaixell que ens tornaria a Mallorca. Un poc cansats, si, però tots vàrem coincidir en que havia estat una experiència a repetir.

Cinema o literatura

Haver de fer una crítica d'una pel·lícula sense haver-ne vista cap d'interessant darrerament, pot arribar a convertir-se en una tasca molt difícil que ara mateix no em fa ganes d'intentar.

Si un té un tema sobre el qual escriure que resulta prou interessant, com pugui ésser una bona pel·lícula, sempre és molt més fàcil fer-ne alguna cosa digna d'ésser llegida, així que, a falta d'un tema d'aquest tipus, em sembla que optaré per parlar de literatura, tema que, sense ésser l'estrictament habitual d'aquesta crítica, sempre hi trobarem punts en comú, encara que només sigui aquell de què ambdues coses són cultura.

El primer llibre del que vull parlar-vos, no s'allunya massa de l'aspecte cinematogràfic d'aquesta crítica, ja que d'aquest llibre se n'ha fet una pel·lícula, que per cert és la que recentment ha guanyat el quintet dels óscars més importants en l'edició d'enguany; aquest llibre és «El silenci de los inocentes», i la pel·lícula em sembla que no és necessari mencionar-la.

El «Silencio de los inocentes», és el tercer llibre de Thomas Harris, després de «Black Sunday» i «El dargón

rojo», llibres que són molt recomenables per a aquell a qui li agradi la novel·la de terror i suspens emocional. Pens que qui hagi vist la pel·lícula, ja té les suficients referències com per voler llegir el llibre, ja que, si la pel·lícula és bona, el llibre és deu vegades millor, gràcies a l'estil de la narrativa de Thomas Harris, estil que, sincerament, jo no he trobat en cap altre escriptor, Thomas Harris és minuciós i detallista, psicoanalitza els seus personatges descrivint-nos les seves emocions i sensacions més íntimes, personalment, el considero un llibre de culte, de lectura obligada així com els seus dos anteriors llibres.

En un estil totalment diferent, que és el d'aventures i exotisme, està un escriptor del qual no m'atreviria a recomenar un sol llibre seu, sinó tota la seva bibliografia, Alberto Vázquez-Figueroa, un escriptor amb un estil que convida a llegir tots els seus llibres, però del qual jo destacaria els següents: «Tuareg», «Ebano», la trilogia «Oceano», «Yaiza» i «Maradentro», «La iguana» i «Uiracocha».

Alberto Vázquez-Figueroa, té una forma d'escriure que provoca que el lector torni a repetir l'experiència de llegir un llibre seu cada cop que n'a-

caba un, sobretot si un s'identifica amb el món d'aventura que ens narra i encara més si l'apassionen els paisatges en els quals enmarca les seves novel·les, les selves tropicals, les illes del Caribe, el desert africà o la pampa sudamericana.

Quan un coneix un poc els llibres de Vázquez-Figueroa, nota com és ell i en quin tipus de paisatge disfruta més de desenvolupar-hi l'acció dels seus llibres, per això pens que les seves millors obres són les de tema més exòtic i misteriós, perquè encara que n'ha escrits molts fora d'aquest marc salvatge, trobo que no són iguals de bons.

En definitiva, són llibres molt aconsellables, independentment del tipus de lector.

Per acabar, us he recomanat uns llibres, o millor dit, uns escriptors, amb l'ànim de què tothom s'acostumi a llegir més, perquè això de veure pel·lícules està molt bé, però afortunadament encara no s'aprenen tantes coses d'una pel·lícula com d'un llibre, dic afortunadament, perquè el dia que sigui a l'enrevés, desapareixerà la literatura i la imaginació, i estariem ben arreglats... no vos pareix?

Brosio, Ambrosio

Maig

Comença el mes de Maig, «mes de Maria», encara que hagi passat de moda, mes de les flors. Segons els nostres padrins era un mal començament que el mes de sa festa de la Verge i Mare de Déu coincidís amb el dia de la setmana en que el seu fill va ésser mort i crucificat. Esperem que sols siguin contes de beates.

Hi haurà moltes ametlles, però cap figa flor, ja que plogué a l'abril; però tenint en compte els preus no hi ha que posar-se contents.

Dins la lluna creixent és bon temps de rascar el safrà i arreglar els abellers. Dins el minvant és el millor temps per coure totxos i teules per a la construcció. Diuen que fetes i cuites aquest temps surten molt bones.

És temps de llaurar els camps, que més tard se sembraran. Es poden despuntar les faveres, tenir cura de les maduixeres i sembrar tot tipus

d'horatissa, bledes, cols, espinacs, mongeteres, pastanagó, lletugues,...

Els melons ja haurien d'estar sembrats, quasi com les síndries. També es poden preparar les canyes per a les tomatureres de ramallet, els pebrers i les alberginieres. Si teniu llavors de carbasses de cabell d'àngel també les podeu sembrar.

CLIMA

El més normal és que ploqui de 30 a 40 litres per metre quadrat, segons les zones. L'evaporació de l'aigua és superior a l'aigua caiguda, a causa de que les hores de sol augmenten fins a 9 hores i 40 minuts, quasi 300 hores al mes.

El cel està clar 7 dies i cobert 4 o 5 dies. La temperatura mitja és de 17 C, la màxima 22 i la mínima 13 C.

LA LLUNA

Lluna nova: diumenge dia 3, a les 21 h. 55 min.

Quart creixent: dissabte dia 9, a les 13 h. 7 min.

Lluna plena: dissabte dia 16, a les 5 h. 58 min.

Quart minvant: diumenge dia 24, a les 9 h. 40 min.

FESTES I MERCATS

Dia 1: Fira a Ses Salines

Primer dissabte: Fira d'es Jai a Búger.

Primer diumenge: Fira a Sineu.

Segon diumenge: Fira a Sóller, Lloret de Vista Alegre, Felanitx i Campos.

Tercer dimenge: Fira a Sencelles.

Darrer diumenge: Fira a Binissalem.

Protagonista La Pedrera

Pere Català Garí

En Pere, que es el porter del Vilafranca Benjamí va néixer el tretze d'Octubre de l'any 1981, per tant, encara li queda un altre any per poder jugar a la categoria dels Benjamins. La seva millor virtut es la seva bona col·locació que té davall la porteria i que degut a la seva gran envergadura fa molt difícil que li facin gols amb molta aciduitat. El seu pitjor defecte, a part dels que es puguin produir per l'edat i per la poca experiència que encara és molt poca, són les sortides que ho fa un poc tard i molts de pics ha de rebutjar la pilota amb el peu.

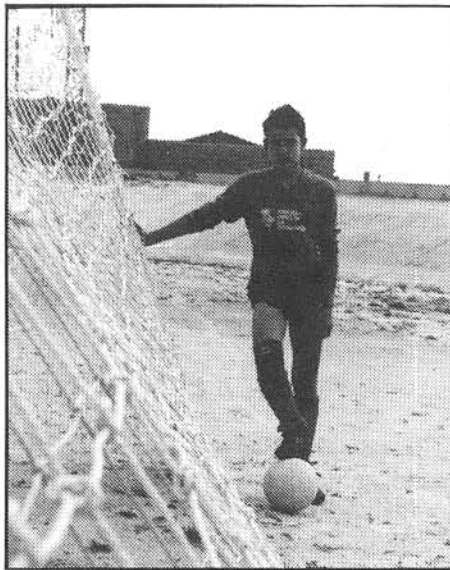
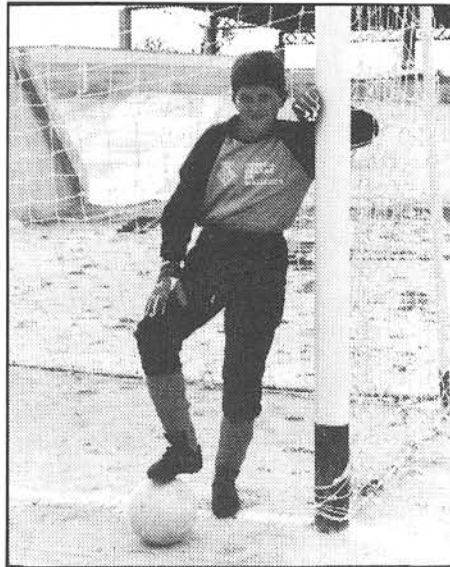
El jugador que més li agrada de la plantilla amateur del Vilafranca és en Pere Llull. L'equip que més li agrada de la primera divisió es el Madrid, i en Prosineski el jugador que més li agrada. Li agrada molt jugar de porter però també recorda amb molt de gust quan jugava al mig del camp i també li agradava molt. Quan fos gran i sempre que hi hagi equip li agradaria molt poder jugar amb els grans. També ens diu que aquest any ha après molt amb el seu entrenador i que li agrada molt.

Sebastià Sastre Bauçà

En Sebastià, que juga de central en l'equip Benjamí de Vilafranca va néixer l'1 d'Octubre de l'any 1982, per tant, l'any que ve ja jugarà amb els alevins.

La seva funció dins l'equip es la de dur la pilota desde la defensa fins a la mitja o la davantera amb les millors condicions possibles. La seva funció la realitza regularment bé encara que a les segones parts el seu rendiment sol baixar un poc encara que cal destacar que potser degut a la seva gran envergadura ja que és més gran de l'equip. També s'ha de dir que es el capità de l'equip.

El jugador que més li agrada de l'equip amateur del Vilafranca és en Pere Llull. L'equip que més li agrada és el Barça i el jugador que més li agrada de la primera divisió és el manacorí Nadal. Li agrada molt jugar a la posició que ocupa dins l'equip i no li fa enveja cap posició. Li agradaria molt en esser gran poder jugar a Vilafranca i només deixaria el poble per anar-se'n.



Amb els partits d'aquest mes la salvació un poc més aprop



**Dues parts ben equilibrades:
Victòria
Vilafranca 4 - Santa Maria 1**

ALINEACIONS:

VILAFRANCA: Pep Julià (5), Moleta (3), Damià (4), Bronde (3), Josep (3), Barràques (3), T. Julià (3), Monserrat (3), Garau (4), Agustí (4), Llull (3).

SANTA MARIA: Cañellas, Bestard, Muñoz, Prats, Pizà, León, Crespi, Espases, Moya, Mesquida, Rodríguez.

GOLS: 1-0 al minut 21 una internada de n'Agustí que passa a Garau i aquest afusella al porter visitant.

1-1 al minut 39 una badada de la defensa propicia que en Mesquida es quedi totsol. Davant en Pep Julià i li faci gol per dalt.

2-1 al minut 44 després d'una serie de rebots la pilota arriba a Garau que desde fora de l'àrea fa un xut que acaba al fons de la porteria.

3-1 al minut 78 en T. Julià fa una

extraordinària jugada personal en la que es desfà en vàris contraris es planta totsol davant el porter i li fa un esplendit gol.

4-1 al minut 79 i després d'un extraordinari remat de boela d'Agustí que va pegar al pal en Pere Llull de cap fa el definitiu 4-1.

COMENTARI: Partit que es jugà amb un protagonista ben especial que va esser la pluja que va durar els 90 minuts. El títol ho diu tot el Vilafranca va jugar dues parts bastant equilibrades i així va aconseguir la victòria que no va esser gens fàcil ja que l'equip del Santa Maria va correr fins que en un minut li varem fer els dos gols que ja centenciaven el partit. També cal destacar les moltes i clares ocasions que va perdonar el Vilafranca i que quan va marcar l'equip visitant pareixia que es repetiria el que passa els altres partits però afortunadament aquest cop no va esser així pels interesos del Vilafranca. També es pot cercar la clau

del partit en el clar penal que en Mesquida va fallar al minut 25 quan el resultat era de 1-0 i que va enviar la pilota als niguls.

**El Vilafranca torna la pallisa a
La Salle
La Salle 1 - Vilafranca 4**

ALINEACIONS:

LA SALLE: Campomar, Reus, Pol, Coll, Bestard, Profitos, Navarro, Llabrés, Albertí, Morro, Muñoz.

VILAFRANCA: Pep Julià (4), Mesquida (-), Damià (4), Josep (5), Moleta (4), Monserrat (4), Garau (4), Pere Llull (5), Bronde (4), Sabater (5), T. Julià (4). Barràques (4) per Mesquida.

COMENTARI: El partit era el matí, el Vilafranca tenia baixes molt importants com eren les d'en Mora de n'Agustí i també la d'en Gudi, feia un sol de justícia i a més a més el Vilafranca necessitava la victòria. Per si això fos poc cal afegir que als

deu minuts en Mesquida havia d'esser canviat perquè el turmell li feia mal (al final va ésser un esguintze) però així i tot la primera part va acabar amb un empat a zero. La segona part fou dominada de cap a peus pel Vilafranca que en un ràpit contraatac aconseguia el primer gol per part d'en Pere Llull. Poc després i degut a una indecisió de la defensa melonera l'equip local aconseguia l'empat i després d'això el festival de Vilafranca que aconseguí tres gols mes però que haver estat sis o set. També s'ha de destacar el bon partit de Pepe Granja i d'en Sabater.

L'equip camina en bon peu cap a la salvació
Barracar 1 - Vilafranca 2

ALINEACIONS:

BARRACAR: Garau, Estrany, Miquel, Rubio, Torrens, Mas, Sureda, Mayordomo, Mora, Mascaró, Serveira.

VILAFRANCA: Pep Julià (5), Moleta (3), Damià (4), Bronde (4), Mora (3), Barraques (3), T. Julià (4), Monserrat (3), Garau (3), Agustí (4), P. Llull (3).

GOLS: 0-1 al minut 7 una centrada d'en T. Julià que en Barraques lliure de marcatge aconseguí batre per primer cop al porter local.

0-2 al minut 25 un ràpit contraatac duit per Pere Llull que passa la pilota a n'Agustí que per baix fa el segon gol per l'equip meloner.

1-2 al minut 50 una centrada desde la banda que fa n'Estrany i que degut al vent que feia la pilota entrà per l'escaire de la porteria d'en Pep.

COMENTARI: Excel·lent primera part del Vilafranca en la que va aconseguí dos gols però que n'hagués pogut fer al manco quatre. S'ha de destacar que el Barracar (un dels gallets de la categoria) només va fer un xut a porta i no va ésser el del gol, per tant la tasca de la defensa aquest horabaixa va ésser quasi perfecte.

La primera part va ésser dominada de cap a peus per l'equip meloner que va controlar fàcilment a l'equip local. Però a la segona part les coses varen canviar molt degut al gol molt

dematiner de l'equip local. El Vilafranca no va sortir del seu propi mig camp llevat de qualche excepció que es poden comptar amb els dits d'una mà. Però l'equip local només es va limitar a penjar pilotes a l'àrea que una vegada eren controlades per en Pep Julià i d'altres per la defensa.

Un punt per l'esperança
Vilafranca 2 - Montaura 2

ALINEACIONS:

VILAFRANCA: Pep Julià (4), Moleta (3), Mora (3), Bronde (4), Gudi (2), Sabater (3), Barraques (3), Monserrat (3), Garau (3), Agustí (4), T. Julià (3), P. Llull (3), per Gudi i Juanito (2) per Sabater.

MONTAURA: Martorell, Amer, Moranta, Mora, Galvez, Sola, Muñoz, Mateu, Moreno, Garcia.

GOLS: 0-1 al minut 12 en Muñoz es quedà totsol davant en Pep Julià que aconseguí rebutjar en primera i estància però que no pot fer res en el segon remat.

1-1 al minut 20 en Monserrat fa un fort xut desde fora de l'àrea molt ajustat al pal dret de la porteria d'en Martorell que va fer inútil la seva estirada.

1-2 al minut 75 en Garcia desde uns 30 metres fa un impresionant xut que entre per l'escaire de la porteria melonera. Sense cap dubte el millor gol que s'ha vist aquesta temporada al Molí Nou.

2-2 al minut 81 en Pere Llull es queda totsol davant en Martorell i el seu xut va a parar al pal torna al mateix Pere que amb una posició molt difícil aconseguí l'empat.

COMENTARI: no va fer bon partit el Vilafranca, va jugar pel que va jugar el contrari només va reaccionar quan el contrari es posava al davant.

S'ha de dir que el resultat és totalment just. L'àrbitre del partit va anular dos gols un per cada equip que eren tots dos legals. L'equip visitant el Montaura que és un dels gallets de la categoria va fer un partit molt seriós però no va ésser el mateix que a la primera volta va apallisar a l'equip meloner a Mancor.

També cal destacar el gran gol de Garcia que era l'1-2 quan només que-

daven 15 minuts per acabar el partit i que feia precegiar una derrota de l'equip meloner però que en Pere Llull que havia sortit a la segona part es va encarregar d'arreglar-ho amb un gol que també va ésser vist però no tant com l'anterior ja esmentat.

El Vilafranca a punt de salvar la categoria
Valldemossa At. 0 - Vilafranca 3

ALINEACIONS:

VALLDEMOSSA: Sansó, Morey, Colom, Homar, Morey, Rigo, Cano, Boscana, Pizà, Joan, Ferrer.

VILAFRANCA: Pep Julià (5), Mora (4), Damià (5), Bronde (4), Gudi (4), Barraques (4), Sabater (3), Monserrat (4), Garau (4), Agustí (5), Tià Julià (4).

COMENTARI: Molt mal dia per jugar aquest partit i que a més a més s'havia de jugar a Valldemossa que era el segon desplaçament mes llarg de la temporada. Però així i tot el Vilafranca va fer el joc que sol fer als darrers partits quan juga a fora camp és a dir amb una defensa molt seria i amb una davantera i una mitja que donen molts de mals de cap al conjunt contrari. El terreny de joc esteia en molt males condicions ja que per Valldemossa també feia un dia sencer que no es turava de ploure però així i tot el partit es va jugar que era el millor que podia passar. Encara que el terreny de joc no esteia bé el joc va ésser «bo» dins el que cap. Els gols del Vilafranca es varen aconseguir ja a la segona part i foren aconseguits per en Garau, en Monserrat i en Tià Julia. Cal destacar el gol d'en Monserrat que va agafar la pilota al mig del camp i la va dur directament dins la porteria visitant sense que ningú dels contraris pogués tocar la bolla.

Ara ja només queda un partit dins Vilafranca que es contra el Porreres que pot ésser un partit molt important perquè si no hi ha res de nou si el Vilafranca guanya aquest partit pot passar davant el Porreres si el Vilafranca guanya dins el lider Ferriolense que crec que és una cosa que es pot aconseguir.

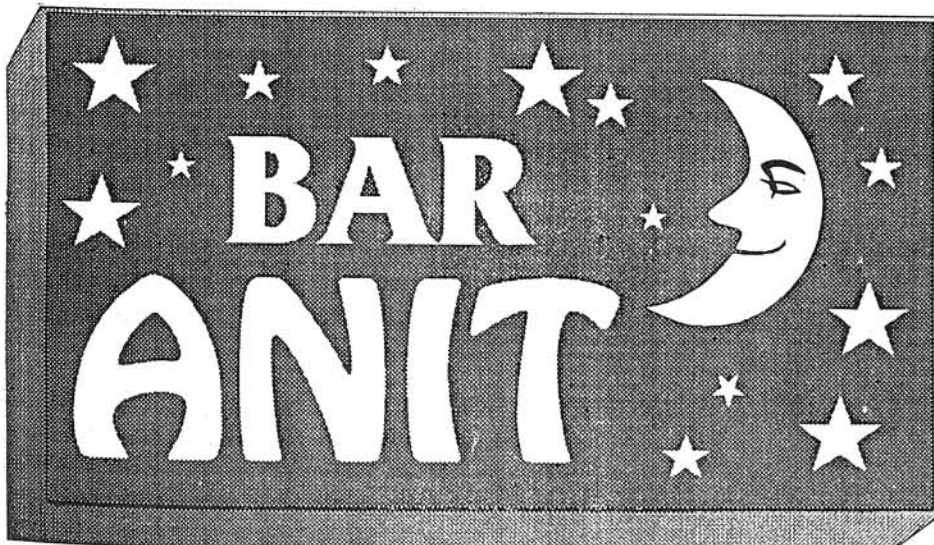
Foto curiosa



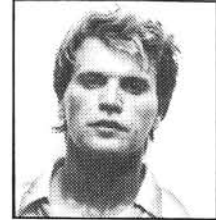
Alevins 92

RESULTATS BENJAMINS

Ses Salines-Vilafranca
(suspès)
Vilafranca, 1-Montuiri,
2
Artà, 1-Vilafranca, 2
Vilafranca, 0-Porreres,
Atc., 0
Barracar-Vilafranca
(suspès)



AUTOSERVEI CAN JOAN



REGULARITAT 2ª REGIONAL

	punts
Monserrat.....	84
Agustí.....	73
Barraques.....	68
Pep Julià.....	59
Juanito.....	58



GOLEJADORS 2ª REGIONAL

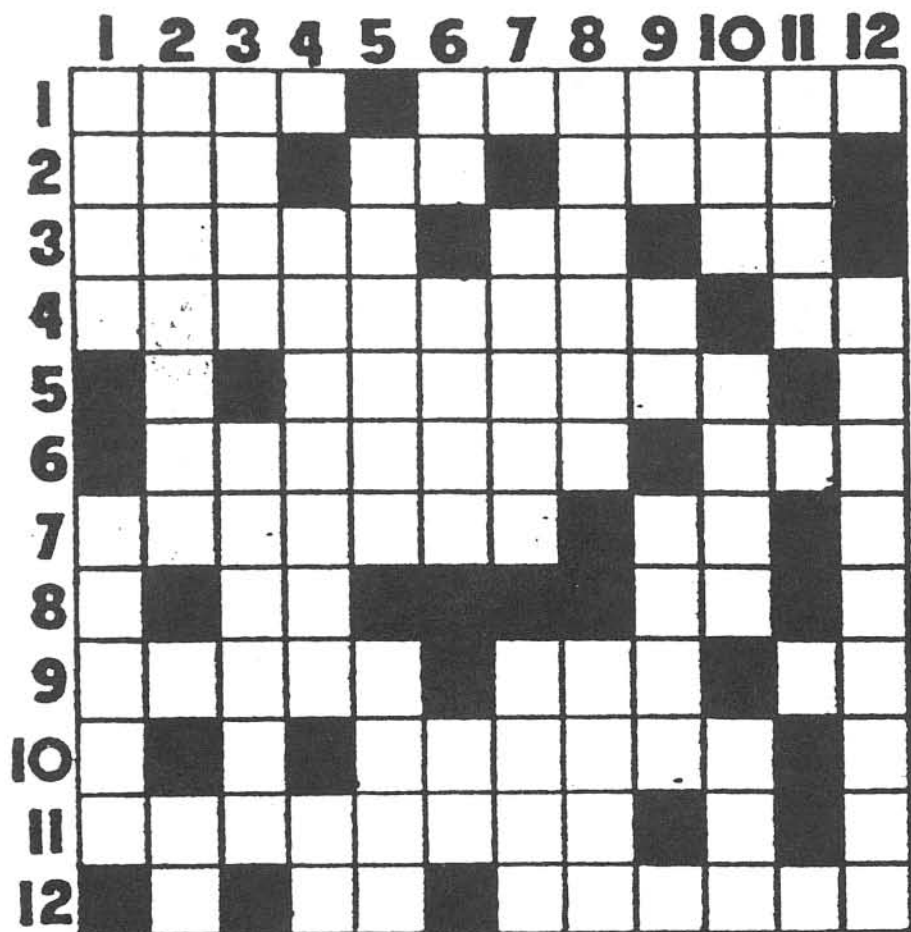
	gols
Pere Llul.....	15
Agustí.....	11
T. Julià.....	10
Barraques.....	8
Garau.....	6



GOLEJADORS BENJAMINS

	gols
Pere Nicolau.....	12
Guillem Garcies.....	4
Tià Sansó.....	3
Sebastià Sastre.....	3
Vidal.....	2

MOTS CREUATS



Horizontals: 1.-Líquid viscos segregat per certes glàndules d'alguns artròpods. Capolar. 2.-Suor d'oliva. Crit de dolor. Acció pròpia dels enamorats. 3.-Afluïxar. Símbol del crom. Abreviatura de senyor. 4.-Dit de la qui avala. Campió. 5.-Vocal. Pertanyent a Iberia. Nom de lletra. 6.-Sistema numèric de base deu. Contracció. 7.-Card eriçat. Símbol del tàntal. Consonant. 8.-La primera. Al rev. conjunció. Dues de ben iguals. Vocal. 9.-Satisfes a allò que hom li deu. Part

cúbica d'un pedestal entre el sòcol i la cornisa. Al rev. nota musical. 10.-La segona. Mil. Esquivar les dificultats. Símbol de l'oxigen. 11.-Ganes de riure. Vocal. Consonant. 12.-Cinquanta. Cara del dau marcada amb un punt. Cap de corda que serveix per amarrar la nau.

Verticals: 1.-Part central de l'arbre. Document negociable que representa un valor en diner. 2.-Situada pardamunt els

altres. Nom de lletra. Pronom. 3.-Nodrisa. Cosa obscura de la qual l'esperit cerca l'explicació. 4.-Vocal. Substància cristal·lina amargant que ocorre en les fulles del grèvol. Nota musical. 5.-Relatiu als àrabs. Les parts inferiors d'una planta. 6.-Nom de lletra grega. El dia que segueix en aquell en què som. Al rev. Pronom. 7.-Un. Entranyable, cordial. Que no cedeix fàcilment. 8.-Rail. El primer home. 9.-Arbre de la família de les ulmàcies. Al rev. gos. Mitja truita. Vocal. 10.-Cansat. Individu pertanyent al grup del àcars. Extravagant. 11.-El principi d'arraconar. Nom de lletra. Cero. Consonant. 12.-La mateixa que la dartera definició del numero anterior. Que salta.

Solucions

Horizontals: 1.-Seda. Pícolar. 2.-Oli. Ai. Amar. 3.-Cedir. Cr. Sr. 4.-Avaladora. As. 5.-A. Iberica. A. 6.-Decimal. Cal. 7.-Panical. Ta. T. 8.-A. In. RR. A. 9.-Pagar. Dau. Od. 10.-E. M. Eludir. O. 11.-Riallera. A. R. 12.-L. As. Amarra.

Verticals: 1.-Soca. Paper. 2.-Elevada. A. Il. 3.-Dida. Enigma. 4.-A. Ilicina. La. 5.-Arabic. Rels. 6.-Pi. Dema. Le. 7.-I. Coral. Dura. 8.-Carril. Adam. 9.-Om. Ac. Trui. A. 10.-Las. Acar. Rar. 11.-Arra. A. O. R. 12.-R. Saltadora.

BROU DE LLETRES

S A T R S Q R S A R L T
 S A L T A T E R R A T S
 B O E D L K L P B T N A
 C D S F T M J A V A L S
 E I A G A S T R S A F D
 L J L S B A S R T S O R
 B I T H A F A E I A N O
 A H I G R L E N O L D I
 D K R L R D R R U U F E
 U A I M A D F O L T J Z
 L B D T N E C B I I K L
 A L S D C S A H G G R A
 S A R S S A L S A B T S

Ala, a cercar dins aquest brou de lletres deu paraules que comencin en "SAL".

Solució

Saltaterrats. Saltabarrancs. Salroig. Salsa. Saltar. Saludable. Salut. Salva. Salze. Saltiri.

per Maria Galmés

Endevinalles

Les solucions a les endevinalles del nº 64 són les següents:

- Primera endevinalla: UNA PUÇA
- Segona endevinalla: UN PUPUT
- Tercera endevinalla: DOS ESCAR-BATS

Per a aquest número seran aquestes les que haureu d'endevinar:

1) Aturada no estic mai,
sempre estic en moviment;
tant si fa com no fa vent
mai per mai tenc aturai.

2) Cada dia aixec el vol
i no tenc ales ni plomes,
faig ses voltes més rodones
que sa flor des gira-sol.
Som enemic des mussol
que en veure'm ja s'arracona,
des lladres som sa vergonya
i des fredolencs es consol.

3) El mateix jo sempre som,
faç encendre i apagar,
tant atur com faç marxar
moltes coses d'aquest món.

Jocs populars

A CANONET

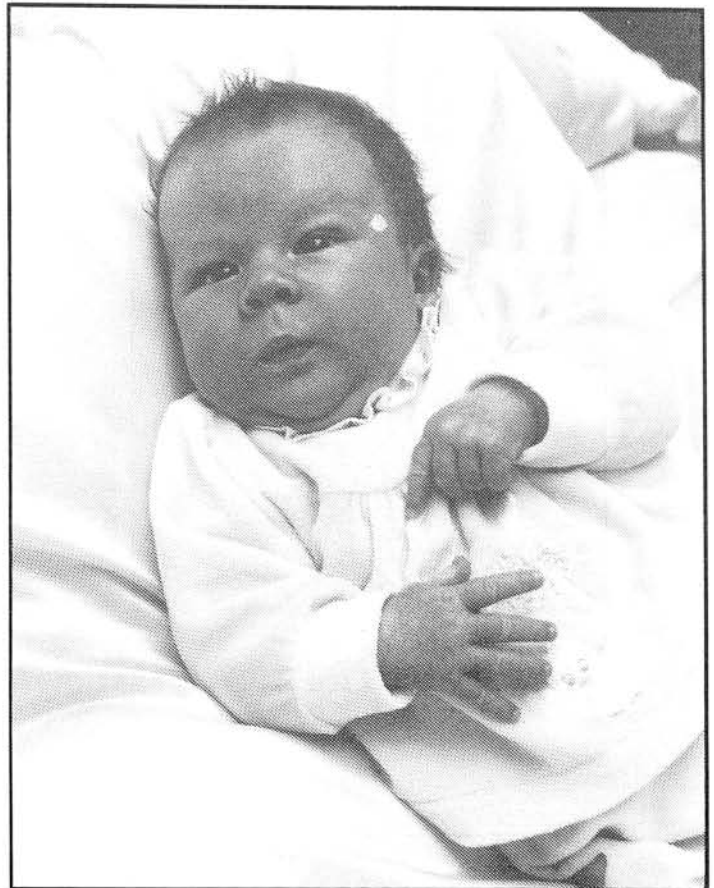
Treuen busca per determinar d'ordre dels qui han de jugar. Posen un canó curt de canya, o una capsa de mistos drete en terra. Damunt la canya o capsa els jugadors hi posen una moneda perhom.

Amb un tros de ferro, poc més o manco com una moneda, tiren des d'una retxa cap al canó. Si el primer jugador no el tomba, el seu tirador ha de quedar en terra; però, si el tomba, arreplega totes les monedes que han quedat més prop del seu tirador que del canó, i queden en terra les altres monedes, el canó i el seu tirador.

Si ha d'arreplegar totes les monedes, el joc ja està acabat. Però si el primer jugador no ha tombat el canonet, tira el segon jugador, que fa igual que el primer.

Si el primer jugador ha tombat el canonet i han quedat monedes que estan més aprop del canó que del tirador del primer jugador, en tirar el segon jugador les monedes que quedaran més properes al seu tirador les podrà arreplegar. Aleshores el canonet i el tirador del darrer jugador tornen a quedar en terra. Així segueix el joc, tirant per ordre tots els jugadors. Quan s'han acabat les monedes, s'ha acabat el joc. Si volen continuar han de posar més monedes i recomençar de bell nou.

Naixements



-Francesc Sansó Estrany, nat dia 19 de febrer, fill de Miquel i Maria.

-Andreu Carbonell Sansó, nat dia 13 d'abril, fill de Joan i Margalida.

-Guillem i Joana Maria Mascaró Portell, nats dia 14 d'abril, fills de Guillem i Catalina.

-Maria del Mar Bauzà Flores, nascuda dia 20 d'abril, filla de Miquel Angel i Maria.

Defuncions

-José Gomis Sansó, dia 23 de febrer a l'edat de 64 anys.

-Maria Rigo Bover, dia 20 de març.

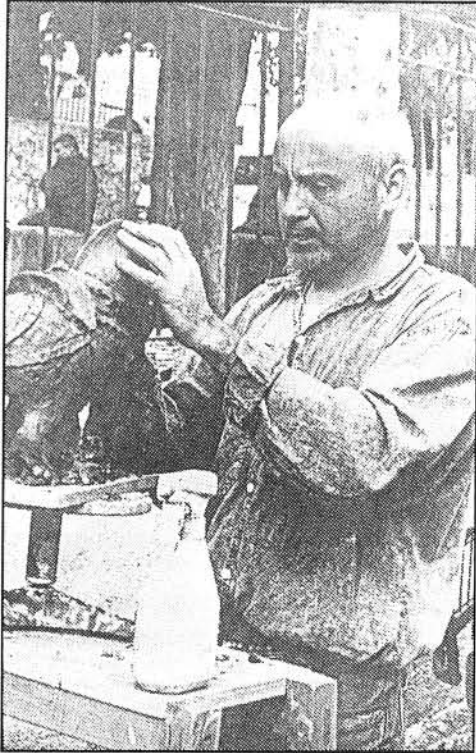
-Leonor Sansó Mestre, dia 7 d'abril als 88 anys.

-Magdalena Font Bauzà, dia 7 d'abril als 77 anys.

-Maria Garí Sansó, dia 15 d'abril.

Descansin tots en pau.

Creim que tots agrairíem una major serietat a l'hora d'anar a consolar als funerals. Més serietat i manco frissor. A veure si entre tots podem aconseguir un cert ordre sense que algú ens hagi de dirigir: Ja som tots grandets!



Fotografia: Barbara Sansó

RICARDO GAGO. SINEU
De l'exposició del 25 abril 1992.



Dos lo alto. Algo así
como los constructores,
o los muros,
o los kilómetros
¡Que impide la altura!
Como los milímetros
o dieciséis mil
o dos milímetros.
No hay que decir
casi la gata desde
allí gorda.
Cuanto mas alto
mas tiempo.
Cuanto mas tiempo
mas oportunidades
mas cosas.
Mas extras a tiempo.

Dieciséis milímetros,
o dieciséis mil milímetros,
o dos billones de kilómetros,
no hay que decirlo
casi.
Era gata que
mas peso y que
no es multa.
Cuanto mas corto,
mejor.
O dos mil billones de
kilómetros.



Ara fa un any

Trenta d'Abril, de matinada,
es dia més dolent de s'any,
a sa família feres dany
amb aquesta mossegada.

Tú que esperaves s'altre hereu
no pots tenir s'alegria;
sa trompeta aquest dia
va tenir molt mala veu.

Record, quan tenia es forn,
que tu venies a esperar
ses meves nétes arribar.

Ara no podràs contemplar,
perque te'n 'ares dejorn,
es teu nét quan jugarà.

Ja sabem que és llei de vida,
lo que neix ha de morir;
però un glop mal de païr
de sa Força que mos crida.

Molts de pics m'has fet pensar,
sempre que mir es teu carrer,
quan en el món jo no hi seré:
Es meu fill com s'arreglarà?

Per tu pateixen tots els cors
de ses nostres famílies;
dels amics que tu tenies
se va demostrar amb ses flors.

Noltros, tres cunyats erem,
mos enteniem molt bé,
ara tot sol quedaré
perquè aqueixes lleis feren.

Crec que com s'altre cunyat
no has mester pregàris,
en dos o tres rosaris
Déu del cel t'ha perdonat.

D'aquests dos cunyats estimats
tota sa vida duré dol,
heu fet que quedàs ben totsol
perquè tots dos vos sou anats.

Vaig sentir a un sermó
que Jesús pagà pels pecats;
però tu mos han deixats
com un ferrer sense carbó.

Tenies molts pocs defectes
i s'hi podia discutir,
alegre i bon ballarí
no havies mester mestres.

També eres un bon fuster,
i sabies de conrador;
si li demanava un favor
m'era un bon conseller.

Tenc els ulls que me fan mal
de plorar tantes vegades
sabent que en ses acompanyades
no te llevaria aquest mal.

Costa passar sa frontera
i no han mester billet;
es camí, tant si és tort com dret,
ningú pot tornar enrera.

Me n'haguessis duit sa guitarra
t'hagueren pogut sentir

En Francesc i es padrí
que mos deixaren en terra.

Sa guitarra ha quedat muda
d'ençà que tu te n'has anat,
ses cordes ningú ha tocat
i no en té cap de rompuda.

Guitarra guiterreta
que de vegades t'ha tocada!
Sa teva prenda estimada
no la tocará pus, Marieta.

Tu que has perdut s'alegria
i només un any ara fa,
te dic que t'has de conformar;
jo en fa vint-i-vuit, Maria!

Quan tu el tenies malalt
passaves pena de dia;
jo som com tu Maria,
sempre donc amb un peu alt.

Els noms de Penya i Salero
tots dos venen de molt antic;
molts hauran perdut un amic,
però jo, un companyero.

Sempre recordaré, Mateu,
que te n'anares en bon matí
lo més gran que te puc dir:
Prega per nosaltres, a Déu!

Mestre i mosso mos han deixats.
La mort no té peresa;
tots tenim sa roba estesa.
En quatre dies dos cunyats.

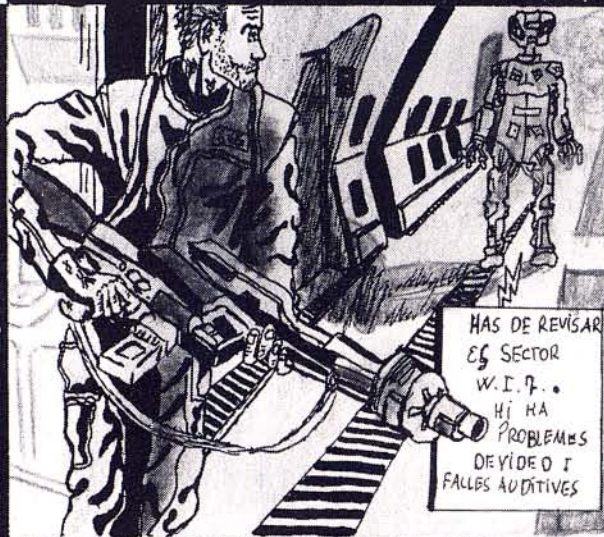
Jaume Nigorra

LA FUGIDA V

ARANDA
ARANDA NEGRA



TAN SOLS SOC
UN ESCLAV MI MAT



HAS DE REVISAR
EL SECTOR
W.I.F...
HI HA
PROBLEMES
DE VÍDEO I
FALLES AUDITIVES



A SA MEROA
IMBÈCIL



AI XÒ HA D'ACH
BAR. JA
ESTÀ TOT PRE-
PARAT. NO
HEM PODRA
VEURE.

NI
SENTIR
ENTOR
EL SECTOR
W.I.F.



HI HE D'ARRIBAR
ABANS QUE SOSPI TI
RES O SI NO...